

FI Dnr 16-3510

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 408 980 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Föreskriftsändringar om förenklade skyldigheter i fråga om återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner

Sammanfattning

Finansinspektionen beslutar om ändringar i Finansinspektionens föreskrifter FFFS 2016:6 om återhämtningsplaner, koncernåterhämtningsplaner och avtal om finansiellt stöd inom koncerner (föreskrifterna). Genom ändringarna införs förenklade skyldigheter i fråga om vad banker, kreditmarknadsföretag, värdepappersbolag och vissa moderföretag ska ha för innehåll i sina återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner. Enligt de nya bestämmelserna får Finansinspektionen möjlighet att genom beslut i enskilda fall undanta vissa företag från de grundläggande bestämmelserna om återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner. Vidare införs i föreskrifterna bestämmelser om vilket innehåll som ska finnas i en återhämtningsplan respektive en koncernåterhämtningsplan för det fall Finansinspektionen har fattat beslut om att ett företag ska omfattas av förenklade skyldigheter.

Syftet med föreskrifterna är att utnyttja den valmöjlighet som lämnas i artikel 4.1 i krishanteringsdirektivet¹ att införa nationella bestämmelser om förenklade skyldigheter i fråga om återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, samt att komplettera föreskrifter i lag och förordning.

Finansinspektionen har fått bemyndigande att meddela föreskrifter om innehållet i planerna, och har således möjlighet att införa regler om förenklade skyldigheter för Sveriges del i detta sammanhang.

Den proportionalitetsprincip som i dag finns i föreskrifterna kvarstår och kompletterar reglerna om förenklade skyldigheter. Det innebär att företagen ska tillämpa proportionalitetsbestämmelsen när de tar fram sina återhämtningsplaner

---

¹Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012.

och koncernåterhämtningsplaner oavsett om de omfattas av ett beslut om för-
enklade skyldigheter eller inte.

Utöver krav på innehåll i planerna införs också en bestämmelse om när de
första planerna enligt dessa föreskrifter senast måste vara upprättade av före-
tagen.

De nya reglerna träder i kraft den 15 juli 2016.

Innehåll

Utgångspunkter	4
1.1 Bakgrund	4
1.2 Målet med regleringen.....	5
1.3 Nuvarande och kommande regelverk	5
1.4 Regleringsalternativ	6
1.5 Rättsliga förutsättningar	6
1.6 Ärendets beredning.....	7
1.7 Ikraftträdande.....	7
2 Motivering och överväganden.....	7
2.1 En huvudregel och två undantag	7
2.2 Vilka företag ska kunna få förenklade skyldigheter?	8
2.3 Enskilda beslut och omkategorisering	10
2.4 Proportionalitetsprincipen	11
2.5 Särskilt om företag som inte omfattas av förenklade skyldigheter	12
2.6 Särskilt om de företag vars fallissemang bedöms innebära begränsad inverkan.....	12
2.7 Särskilt om de företag vars fallissemang bedöms innebära ringa inverkan.....	12
2.8 Datum för upprättande av planer	13
2.9 Koncernåterhämtningsplaner	14
3 Konsekvensanalys	14
3.1 Allmänt om konsekvensanalysen till föreskrifterna	14
3.2 Konsekvenser för företagen.....	15
3.3 Konsekvenser för samhället och konsumenterna	19
3.4 Konsekvenser för Finansinspektionen.....	19

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 408 980 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Utgångspunkter

1.1 Bakgrund

Krishanteringsdirektivet² antogs av de lagstiftande organen i EU den 15 maj 2014 och innehåller regler om hur kreditinstitut (banker och kreditmarknadsföretag) och värdepappersbolag ska kunna avvecklas utan att sedvanliga insolvensförvaranden som konkurs och företagsrekonstruktion används. Direktivet genomfördes i svensk rätt genom bestämmelser i lag, förordning och myndighetsföreskrifter som trädde i kraft den 1 februari 2016. Vid genomförandet fick Finansinspektionen bemyndigande att meddela föreskrifter, bland annat om vad kreditinstituts och värdepappersbolags återhämtningsplaner ska innehålla på företags- och koncernnivå. Det sistnämnda kan även bli aktuellt för ett moderföretag i en koncern som varken är kreditinstitut eller värdepappersbolag, men där det i koncernen ingår kreditinstitut eller värdepappersbolag.

Finansinspektionen har meddelat föreskrifter om återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner som trädde i kraft den 1 februari 2016 (Finansinspektionens föreskrifter FFFS 2016:6 om återhämtningsplaner, koncernåterhämtningsplaner och avtal om finansiellt stöd inom koncerner) (föreskrifterna). Föreskrifterna innehåller krav på att kreditinstitut och värdepappersbolag ska se till att en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan har det innehåll som anges i avsnitt A i krishanteringsdirektivets bilaga.

Artikel 4.1 i krishanteringsdirektivet ger medlemsstaterna möjlighet att införa förenklade skyldigheter i fråga om återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner för de institut som i lägre grad anses vara systemviktiga. Denna valmöjlighet utnyttjades inte när föreskrifterna beslutades i januari 2016. Inte heller infördes då bestämmelser om när en återhämtningsplan respektive koncernåterhämtningsplan senast ska vara upprättad, vilket Finansinspektionen har bemyndigande att meddela föreskrifter om.

Genom de bestämmelser som nu beslutas utnyttjas för Sveriges vidkommande valmöjligheten i artikel 4.1 i krishanteringsdirektivet att tillämpa förenklade skyldigheter för företag som i lägre grad anses vara systemviktiga. För sådana företag ges Finansinspektionen möjlighet att fatta särskilda beslut om undantag varigenom företagen i fråga ges möjlighet att upprätta mindre omfattande återhämtningsplaner än vad som skulle vara fallet enligt huvudregeln. Vidare

---

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012.

införs bestämmelser om när en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan senast ska vara upprättad.

1.2 Målet med regleringen

Målet med föreskriftsändringarna är att ställa detaljerade och särskilt anpassade krav på vad som ska finnas i mindre systemviktiga företags återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner. Därmed utnyttjas den valmöjlighet som ges i artikel 4.1 i krishanteringsdirektivet. Vidare ska det genom föreskriftsändringarna klargöras när en återhämtningsplan respektive koncernåterhämtningsplan senast ska vara upprättad.

1.3 Nuvarande och kommande regelverk

Krav på innehåll i återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner finns i de nuvarande föreskrifterna, som alltså utgör en del av det svenska genomförandet av krishanteringsdirektivet. Genomförandet skedde i övrigt bland annat genom införande av en ny lag om resolution (2015:1016) och ändringar i nuvarande regelverk, som i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse (LBF) och i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden (VpmL). Riksgälden har meddelat föreskrifter som kompletterar lagbestämmelserna om resolution.³

Europeiska kommissionen har antagit en delegerad förordning som bl.a. behandlar krav på återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner.⁴ Bestämmelserna i den delegerade förordningen gäller endast för de företag som inte omfattas av förenklade skyldigheter. Därför påverkar den delegerade förordningen inte tillämpningsområde eller innehåll hos de föreskrifter som Finansinspektionen nu beslutar om.

---

³ <https://www.riksgalden.se/sv/omriksgalden/Finansiell-stabilitet/Bankkrishantering-resolution/> Finansinspektionen gör sin prövning mot bakgrund av sin roll som tillsynsmyndighet. Riksgälden kommer som resolutionsmyndighet att göra motsvarande prövning avseende vilka företag som i resolutionsssammanhang ska vara föremål för förenklade skyldigheter (enligt 10 § Förordning (2015:1034) om resolution). Riksgäldens och Finansinspektionens prövningar ska förvisso baseras på samma kriterier, men de ska göras separat och självständigt av respektive myndighet. Myndigheternas bedömningar kan således komma att resultera i att kretsen företag som är föremål för förenklad resolutionsplanering kan komma att skilja från den krets företag som är föremål för förenklade återhämtningsplaner.

⁴ Kommissionens delegerade förordning (EU) .../... av den 23.3.2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i återhämtningsplaner, resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner, de minimikriterier som den behöriga myndigheten ska bedöma när det gäller återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, villkoren för finansiellt stöd inom koncerner, kraven på oberoende värderingsmän, avtalsenligt erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, förfarandena och innehållet för anmälningskrav och underrättelse om uppskjutande samt resolutionskollegiernas operativa funktionssätt, <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/3/2016/SV/3-2016-1691-SV-F1-1.PDF> , <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/recovery-and-resolution/guidelines-on-recovery-plans-indicators> (EBA/GL/2015/02).

Utöver detta har Eba under 2015 utfärdat riktlinjer om vilka kriterier som ska gälla för de nationella tillsynsmyndigheterna när de beslutar om vilka kreditinstitut eller värdepappersbolag som ska omfattas av förenklade skyldigheter (Guidelines on Simplified Obligations, EBA/GL/2015/16). Bland kriterierna kan nämnas företagets storlek, dess sammanlänkning med det finansiella systemet och dess riskprofil. Finansinspektionen kommer att beakta innehållet i den nämnda riktlinjen från Eba vid sin prövning av vilka företag som ska omfattas av förenklade skyldigheter, vid sidan av de bestämmelser som ska gälla enligt föreskrifterna.

Eba ska vidare, enligt artikel 4.6 i krishanteringsdirektivet senast den 3 juli 2017 utarbeta ett förslag till teknisk standard med kriterier för prövningen av vilka företag som ska omfattas av förenklade skyldigheter. Den tekniska standarden kommer att ersätta de nyss nämnda riktlinjerna när den antas av Europeiska kommissionen. Även den kommande tekniska standarden kommer att gälla vid sidan av de bestämmelser som nu införs i föreskrifterna.

1.4 Regleringsalternativ

Eftersom de nya bestämmelserna om förenklade skyldigheter för innehållet i återhämtningsplaner innebär ett undantag från bestämmelserna i de nuvarande föreskrifterna, måste ändringar göras i de nuvarande föreskrifterna. Allmänna råd eller andra vägledande dokument kan därför inte tjäna som alternativ till föreskriftsändringar.

Artikel 4.1 i direktivet ger som redan har nämnts en rätt men inte någon skyldighet åt medlemsstaterna att införa regler om förenklade skyldigheter när det gäller återhämtningsplaner, vilket innebär att Finansinspektionen skulle kunna välja att inte införa sådana regler. Detta ser Finansinspektionen dock inte som ett lämpligt alternativ eftersom föreskrifterna nu mer är utformade för stora kreditinstitut eller värdepappersbolag, vars fallissemang innebär betydande inverkan för det finansiella systemet. De reglerna medför en onödigt stor börda för många mindre och medelstora företag.

1.5 Rättsliga förutsättningar

I 16 kap. 1 § 5 LBF har det införts ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om innehållet i återhämtningsplaner och i koncernåterhämtningsplaner samt om när planerna ska upprättas och hur ofta de ska uppdateras. Motsvarande föreskriftsrätt till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer har också införts i 8 a kap. 13 § och 8 b kap. 17 § VpmL.

I 5 kap. 2 § 8 förordningen (2004:329) om bank- och finansieringsrörelse respektive 6 kap. 1 § 33 förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden har det införts bemyndiganden för Finansinspektionen att meddela föreskrifter om innehållet i återhämtningsplaner och i koncernåterhämtningsplaner samt om när planerna ska upprättas och hur ofta de ska uppdateras.

Finansinspektionen har med stöd av de angivna bemyndigandena möjlighet att införa de regler som nu beslutas, som alla rör antingen innehållet i återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner eller när planerna ska upprättas.

1.6 Ärendets beredning

I arbetet med att ta fram dessa regler har Finansinspektionen haft samråd med en extern referensgrupp bestående av företrädare för Finansbolagens Förening, Riksgälden, Sparbankernas Riksförbund och Svenska Bankföreningen. Ett förslag till föreskrifter har remitterats.

1.7 Ikraftträdande

De ändrade föreskrifterna träder i kraft den 15 juli 2016.

Föreskrifterna började gälla den 1 februari 2016 utan att det har funnits möjlighet att ge små och medelstora företag förenklade skyldigheter i fråga om innehållet i återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner. Eftersom reglerna innebär en minskad regelbörda för många företag anser Finansinspektionen att ett ikraftträdande i nära anslutning till att Finansinspektionens styrelse beslutar om reglerna är att föredra.

2 Motivering och överväganden

Finansinspektionen redogör nedan för reglerna om förenklade skyldigheter och de överväganden som har gjorts. De synpunkter som remissinstanser har framfört i fråga om Finansinspektionens konsekvensanalys behandlas i avsnitt 3.

2.1 En huvudregel och två undantag

Finansinspektionens ställningstagande: Det ska införas två olika möjligheter till undantag från skyldigheten som företagen har att upprätta fullständiga återhämtningsplaner, dels ett mer begränsat undantag, dels ett mer långtgående undantag.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna har inte haft några invändningar mot förslaget.

Finansinspektionens skäl: Föreskrifterna delar i den nya lydelsen in berörda företag i tre olika kategorier: för det första de företag som har fullständiga skyldigheter avseende återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, enligt den huvudregel som redan i dag finns i föreskrifterna, för det andra företag som genom ett särskilt beslut av Finansinspektionen får ett mer begränsat undantag från huvudregeln och för det tredje företag som genom ett särskilt beslut av Finansinspektionen får ett mer långtgående undantag. Förenklade

skyldigheter införs alltså genom bestämmelser om två olika undantagsmöjligheter.

De företag som omfattas av krav på att upprätta en återhämtnings- eller koncernåterhämtningsplan skiljer sig åt i hög utsträckning avseende verksamhet, storlek, komplexitet med mera. Finansinspektionen anser därför att det bör finnas fler undantagsmöjligheter än bara en. Eftersom det även finns en proportionalitetsbestämmelse i föreskrifterna anser Finansinspektionen att det inte är nödvändigt att dela in företagen i fler kategorier än tre, en huvudregel och två undantag. Därför har Finansinspektionen stannat vid att införa bestämmelser om två olika undantagsmöjligheter.

Finansinspektionen avser att under 2016 fatta särskilda beslut, riktade till vart och ett av de berörda företagen, om förenklade skyldigheter.

2.2 Vilka företag ska kunna få förenklade skyldigheter?

Finansinspektionens ställningstagande: Finansinspektionen får besluta om förenklade skyldigheter om fallissemang hos ett företag sannolikt inte skulle få betydande inverkan på finansmarknaderna, andra företag, finansieringsvillkor eller ekonomin i stort, eller endast ringa sådan inverkan.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna har inte haft några invändningar mot förslaget.

Finansinspektionens skäl: Det anges i artikel 4.1. i krishanteringsdirektivet vilka kriterier som ska styra bedömningen av huruvida ett företag ska ges eller inte ges förenklade skyldigheter i fråga om en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan. I grunden handlar det om vilken inverkan ett kreditinstitut eller värdepappersbolags fallissemang enligt ett normalt insolvensförfarande skulle få på finansiella marknader, andra företag, finansieringsförutsättningar eller på ekonomin som helhet. Bland de omständigheter som enligt artikel 4.1 i krishanteringsdirektivet ska beaktas vid bedömningen kan man nämna företagets storlek, arten av dess verksamhet och dess riskprofil. Direktivets kriterier tas in i föreskrifterna, så att det framgår vad som styr bedömningen av huruvida ett beslut om förenklade skyldigheter ska meddelas eller inte. Vägledning i den frågan kan också fås i Ebas riktlinjer om förenklade skyldigheter (EBA/GL/2015/16).

Bedömningen av inverkan till följd av ett företags fallissemang enligt föreskrifterna liknar bedömningar som Finansinspektionen i dag gör om systemviktighet i andra sammanhang, till exempel enligt 5 kap. lagen (2014:966) om kapitalbuffertar (buffertlagen). De företag som klassas som övriga systemviktiga institut enligt den lagen brukar benämnas O-SII (Other Systemically Important Institutions) och är för närvarande de fyra storbankerna (Nordea,

SEB, Svenska Handelsbanken och Swedbank).⁵ Listan med rangordningen som Finansinspektionen årligen tar fram brukar benämnas "O-SII-listan". Listan visar den sammanlagda poäng som Finansinspektionen anser att företagen under dess tillsyn ska tilldelas utifrån systemviktighet.

När Finansinspektionen avgör vilka institut som ska få förenklade skyldigheter i fråga om återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner kan vägledning alltså fås i den indelning av institut som anges i 5 kap. buffertlagen. Denna indelning kan dock inte i sig avgöra frågan. Avgörande för bedömningen av huruvida ett företag ska omfattas av förenklade skyldigheter eller inte är vilken inverkan kreditinstitutets eller värdepappersbolagets fallissemang kan förmodas få på det finansiella systemet. Allmänt kan dock sägas att ett företag som bedöms tillhöra kategorin övriga systemviktiga institut enligt 5 kap. buffertlagen generellt sett inte borde komma i fråga för ett beslut om förenklade skyldigheter.

O-SII-listan är en rangordning av de olika instituten och ger inte i sig någon vägledning om var gränserna ska gå mellan de institut som får förenklade skyldigheter och de institut som inte får det. De riktlinjer från Eba om förenklade skyldigheter som omnämns i avsnitt 1.3 anger bland annat att de behöriga myndigheterna bör överväga att utgå från kategoriseringen av företag enligt Ebas riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) (EBA/GL/2014/13), som baseras på bedömningen av systemrisk. Kategoriseringen enligt riktlinjerna om översyns- och utvärderingsprocessen kan alltså komma att ha betydelse vid Finansinspektionens prövning av vilka företag som kommer att kunna ges undantag enligt de nya bestämmelserna om förenklade skyldigheter.

Kriteriet för att få det mindre långtgående undantaget från kraven på innehåll i en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan ska vara att ett fallissemang i kreditinstitutet eller värdepappersbolaget enligt ett normalt insolvensförfarande sannolikt kommer att få begränsad inverkan på finansiella marknader, andra företag, finansieringsförutsättningar eller på ekonomin som helhet. För det mer långtgående undantaget ska kriteriet i stället vara att fallissemang hos kreditinstitutet eller värdepappersbolaget sannolikt kommer att få ringa sådan inverkan.

Skillnaden mellan dessa två uttryck är svår att ange med exakthet. En underliggande tanke är att om ett kreditinstituts eller värdepappersbolags fallissemang är kostsamt för många intressenter med stor ekonomisk skada som följd, men utan någon större risk för det finansiella systemets stabilitet, så kan det företaget komma i fråga för det mindre långtgående undantaget, det vill säga dess fallissemang bedöms få endast begränsad inverkan. Det mindre långtgående undantaget kan också bli aktuellt om ett företag inte bedöms vara

---

⁵ http://www.fi.se/upload/43_Utredningar/40_Skrivelser/2015/pm_O-SII%2020151012.pdf. Nordea har också av Finansinspektionen beslutats vara G-SII (Global Systemically Important Institution).

systemviktigt på en stabil marknad men kan anses vara det i händelse av allmän oro på de finansiella marknaderna.

För att det mer långtgående undantaget ska bli aktuellt måste fallissemang för företaget i fråga bedömas ha endast ringa inverkan på finansiella marknader, andra företag, finansieringsförutsättningar eller på ekonomin som helhet. Med det uttrycket avses att ett fallissemang hos företaget i princip aldrig bedöms kunna innebära risker för den finansiella stabiliteten eller orsaka stor skada för många kunder och andra företag. Ett ordinärt insolvensförfarande ska annorlunda uttryckt inte anses orsaka mer skada än fallissemang hos ett företag av likartad storlek i en annan bransch.

Bedömningen av vilka företag som ska kunna komma i fråga för de två slagen av undantag kan komma att förändras med tiden, beroende på hur de olika finansiella företagen förändrar sin verksamhet och hur det finansiella systemet ändras i stort. En förändring i balansomslutning hos ett företag kan påverka kategoriseringen av företaget, liksom förändringar hos andra företag, eftersom varje finansiellt företag som omfattas av föreskrifterna är en del av det finansiella systemet i stort.

2.3 Enskilda beslut och omkategorisering

Finansinspektionens ställningstagande: Finansinspektionen kommer genom förvaltningsbeslut riktade till enskilda institut att besluta om vilka företag som ska ges förenklade skyldigheter i fråga om en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan. Ett beslut om att företaget ska få förenklade skyldigheter i fråga om återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan kommer att gälla tills vidare. Finansinspektionen kan när som helst ompröva ett sådant beslut.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna har inte haft några invändningar mot förslaget som sådant. *Finansbolagens förening* och *Sparbankernas Riksförbund* poängterar dock vikten av att besluten fattas så snart som möjligt efter att reglerna träder i kraft så att företagen får tillräcklig tid på sig att upprätta planerna enligt de förenklade kraven. Finansbolagens förening önskar vissa klargöranden om Finansinspektionens omprövningsmöjlighet. Föreningen önskar dels att det redogörs för hur en sådan omprövning påverkar berörda företag, dels att det klargörs hur denna bedömning går till i praktiken.

Finansinspektionens skäl: Under 2016 avser Finansinspektionen att fatta särskilda beslut om förenklade skyldigheter för sådana företag som Finansinspektionen bedömer uppfylla kriterierna enligt undantagsbestämmelserna. Det kommer att framgå av beslutet vilken undantagsbestämmelse som har tillämpats. Ambitionen är att detta ska ske så fort som möjligt efter det att föreskrifterna har trätt i kraft. Ett beslut om förenklade skyldigheter behöver inte föregås av en ansökan från företagets sida utan Finansinspektionen fattar besluten på eget initiativ.

Finansinspektionen kommer när som helst att kunna ompröva ett beslut om att ett kreditinstitut eller värdepappersbolag ska omfattas av förenklade skyldigheter. En sådan omprövning kan innebära att ett kreditinstitut eller värdepappersbolag inte längre ska omfattas av förenklade skyldigheter. Den kan också innebära att ett företag som tidigare har omfattats av det mer långtgående undantaget från kraven på återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner i stället ska omfattas av det mer begränsade undantaget och tvärtom.

Det som även i en omprövningssituation ska bedömas är vilken inverkan ett företags fallissemang kan få på finansmarknaderna, andra företag, finansieringsvillkor eller ekonomin i stort. Om omständigheterna som nämns i 9 § har ändrats för ett kreditinstitut eller ett värdepappersbolag eller om strukturen i det finansiella systemet som helhet har ändrats, så kan det finnas skäl att ompröva ett beslut om förenklade skyldigheter. En omprövning skulle exempelvis kunna bli aktuell vid större förändringar i ett företags verksamhet.

Hur ett beslut om omprövning kan påverka de företag som har berörts, en fråga som Finansbolagens förening har tagit upp, är svårt att uttala sig om generellt. Ett omprövningsbeslut kan gå såväl i lindrande som skärpande riktning och de olika företagens situationer kan skilja sig åt i hög grad sinsemellan och från tid till annan. Än svårare att förutspå är hur olika marknadsaktörer kan komma att uppfatta ett omprövningsbeslut. Frågan om påverkan av ett omprövningsbeslut får analyseras vidare inom ramen för Finansinspektionens löpande arbete med återhämtningsplanerna.

Omprövningsbestämmelsen har utformats efter mönster från 11 § förordningen (2015:1034) om resolution.

2.4 Proportionalitetsprincipen

Finansinspektionens ställningstagande: Proportionalitetsbestämmelsen i nuvarande föreskrifter ska fortsätta att gälla som en generell bestämmelse, som ska tillämpas på alla kreditinstitut och värdepappersbolag som omfattas av föreskrifterna, oavsett om de har fått beslut om förenklade skyldigheter eller inte.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna har inte haft några invändningar mot förslaget. Sparbankernas Riksförbund framhäver vikten av att det finns en proportionalitetsbestämmelse och välkomnar att den fortsätter att gälla så som i förslaget.

Finansinspektionens skäl: Eftersom företagen som omfattas av kravet på att upprätta återhämtningsplaner eller koncernåterhämtningsplaner skiljer sig åt i hög utsträckning anser Finansinspektionen att det är viktigt att kraven är flexibla. Även om Finansinspektionen inför två typer av undantag avseende

skyldigheten att upprätta återhämtnings- och koncernåterhämtningsplaner kommer omfånget av varje kategori fortfarande att vara så stor att en proportionalitetsbestämmelse fyller en viktig funktion.

2.5 Särskilt om företag som inte omfattas av förenklade skyldigheter

Finansinspektionens ställningstagande: För de kreditinstitut eller värdepappersbolag som inte omfattas av förenklade skyldigheter görs ingen ändring av kraven på återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner. För dessa kommer föreskrifterna således att ha samma innehåll som förut.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna har inte haft några invändningar mot förslaget.

Finansinspektionens skäl: Eftersom dessa föreskriftsändringar har som syfte att införa förenklade skyldigheter, är inte avsikten att ändra kraven på de företag som inte meddelas förenklade skyldigheter. Något beslut kommer därför inte heller att fattas av Finansinspektionen för de företag som inte kommer att omfattas av förenklade skyldigheter.

2.6 Särskilt om de företag vars fallissemang bedöms innebära begränsad inverkan

Finansinspektionens ställningstagande: För de kreditinstitut eller värdepappersbolag vars fallissemang bedöms innebära begränsad inverkan ska kraven på innehåll i en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan vara mindre omfattande.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna har inte haft några invändningar mot förslaget.

Finansinspektionens skäl: För denna kategori av företag bör kraven vara tydligt lindrigare än vad som följer av huvudregel i avsnitt A i krishanteringsdirektivets bilaga. Vilka krav som ska gälla framgår av 10 § i föreskrifterna. Exempelvis är antalet scenarier och indikatorer som behöver ingå i planen mindre än vad som skulle gälla enligt huvudregeln.

2.7 Särskilt om de företag vars fallissemang bedöms innebära ringa inverkan

Finansinspektionens ställningstagande: För de företag vars fallissemang bedöms innebära endast ringa inverkan ska kraven på innehåll i en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan vara ännu lägre än för företag vars fallissemang innebär begränsad inverkan.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna har inte haft några invändningar mot förslaget.

Finansinspektionens skäl: För de institut som i princip bedöms aldrig kunna innebära risker för den finansiella stabiliteten eller orsaka stor skada för många kunder och andra företag, bör kraven på innehåll i återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner sänkas ytterligare. Vilka krav som ska gälla för företag vars fallissemang endast har ringa inverkan framgår av 11 § i föreskrifterna. För de företag som får detta mer långtgående undantag från kraven på innehåll i en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan föreslås bland annat att antalet indikatorer ska vara ännu lägre än för de företag som ges det mer begränsade undantaget. Vidare föreslås att krav endast ska ställas på ett scenario för dessa kreditinstitut eller värdepappersbolag.

2.8 Datum för upprättande av planer

Finansinspektionens ställningstagande: En återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan ska vara upprättad senast den 1 januari 2017. De företag som av Finansinspektionen bedöms vara systemviktiga enligt 5 kap. buffertlagen, vilka för närvarande är de fyra storbankerna (Nordea, SEB, Svenska Handelsbanken och Swedbank), ska dock upprätta sin första plan enligt dessa föreskrifter senast den 31 oktober 2016.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna har inte haft några invändningar mot förslaget.

Finansinspektionens skäl: Finansinspektionen bedömer att den tid som företagen enligt den föreslagna bestämmelsen ges att upprätta planerna är tillräcklig. Detta förutsätter att Finansinspektionen beslutar om förenklade skyldigheter för respektive företag inom rimlig tid efter det att föreskrifterna träder i kraft. I och med att det sedan länge har funnits krav på att upprätta återhämtningsplaner anser Finansinspektionen att tiden för företagen att uppdatera planerna i enlighet med de nya bestämmelserna om förenklade skyldigheter inte borde utgöra något större problem.

Skälet till särreglering för storbankerna är att granskningen av deras planer följer ett särskilt schema i samarbete med myndigheter från andra länder. Att storbankerna måste upprätta sina planer senast den 31 oktober 2016 borde inte välla bekymmer för dem, eftersom de sannolikt inte kommer i fråga för ett beslut om förenklade skyldigheter, och därmed sedan länge känt till vilka krav som ställs på innehåll i återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner.

2.9 Koncernåterhämtningsplaner

Finansinspektionens ställningstagande: Förenklade skyldigheter avseende koncernåterhämtningsplaner ska regleras i samma undantagsbestämmelser som gäller för återhämtningsplaner.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna har inte haft några invändningar mot förslaget.

Finansinspektionens skäl: Ett beslut om att ge ett företag undantag från bestämmelserna om krav på innehåll i en koncernåterhämtningsplan riktar sig till moderföretaget i koncernen, eftersom det är moderföretaget som är skyldigt att upprätta en koncernåterhämtningsplan. Bedömningen av vilken inverkan ett eventuellt fallissemang sannolikt kan få ska dock göras för varje kreditinstitut eller värdepappersbolag som ingår i koncernen. Om det i den bedömningen står klart att fallissemang hos något av de företagen har mer än begränsad inverkan, så ska en fullskalig koncernåterhämtningsplan upprättas av moderbolaget. Något beslut om undantag blir då inte aktuellt.

Detta innebär att samma prövning ska göras oavsett om ett beslut om förenklade skyldigheter avser ett företag som omfattas av en återhämtningsplan eller ett företag som omfattas av en koncernåterhämtningsplan. Därför behövs inga särskilda bestämmelser om förenklade skyldigheter i fråga om koncernåterhämtningsplaner.

3 Konsekvensanalys

3.1 Allmänt om konsekvensanalysen till föreskrifterna

Finansinspektionen är enligt förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning skyldig att göra en konsekvensutredning innan nya regler beslutas. Nedan redogörs för de konsekvenser som reglerna bedöms få för företagen, samhällsekonomin och för Finansinspektionen.

Denna konsekvensanalys behandlar de kompletteringar om förenklade skyldigheter som görs till föreskrifterna (FFFS 2016:6) och tar inte upp konsekvenserna av samtliga bestämmelser i föreskrifterna. I konsekvensanalysen menas med återhämtningsplaner både koncernåterhämtningsplaner och återhämtningsplaner. De företag som inte får förenklade skyldigheter benämns som tillhörande kategori A i analysen. De företag som får mindre respektive mer långtgående undantag från huvudbestämmelsen benämns som tillhörande kategori B och C.

Regelrådet har tillstyrkt konsekvensanalysen och bedömt att konsekvensutredningen redovisar förslagets effekter för företagen. Regelrådet anser att konsekvenserna huvudsakligen har redovisats i tillräcklig omfattning, med

undantag för redovisningen av behov av speciella informationsinsatser. Regelrådet önskar dessutom att redovisningen av berörda företags storlek skulle ha innehållit information om företagets omsättning.

3.2 Konsekvenser för företagen

3.2.1 Berörda företag

De företag som omfattas av den nya regleringen är banker, kreditmarknadsföretag och värdepappersbolag. I vissa fall kan föreskrifterna gälla för moderföretag i en koncern som inte är en sådan typ av företag, förutsatt att koncernen står under gruppbaserad tillsyn. Antalet banker är 88 och antalet kreditmarknadsföretag 35. Antalet värdepappersbolag är 113⁶, vilket innebär att åtminstone totalt 236 företag omfattas av reglerna.⁷ Om andra företag i de aktuella koncernerna även omfattas kan siffran stiga, men den kan också bli något lägre då en del av de uppräknade företagen ingår i koncerner som dotterbolag och därmed inte automatiskt får krav på sig att upprätta individuella återhämtningsplaner.⁸

Storleken på och verksamheten hos de uppräknade företagen skiljer sig åt i hög grad. Å ena sidan finns de svenska storbankerna med komplex och gränsöverskridande verksamhet, å andra sidan finns små lokala sparbanker och värdepappersbolag. Till exempel utgör de fyra storbankernas totala tillgångar cirka 85 procent av samtliga bankers samlade tillgångar i Sverige. Detta medan många av de mindre kreditinstituten och värdepappersbolagen endast har ett fåtal anställda. Reglerna i nuvarande föreskrifterna är i stor utsträckning utformade för att tillämpas av de större företagen. Detta beror på att krishanteringsdirektivet främst syftar till att minska sannolikheten för att stater ska behöva hjälpa stora finansiella företag i kris. Vissa företag kommer inte att omfattas av förenklade skyldigheter och därmed inte heller av de kompletterande bestämmelserna. Dessa företag som i konsekvensanalysen antas vara cirka tio, är sådana företag vars fallissemang Finansinspektionen bedömer får störst inverkan på finansiella marknader, andra företag, finansieringsförutsättningar eller på ekonomin som helhet. Därför kan det antas vara totalt cirka 226 företag som i praktiken omfattas av föreskrifterna. Antagandet om att tio företag inte kommer att ges förenklade skyldigheter kan komma att förändras när Finansinspektionen fattar beslut i enskilda fall. För att kunna få en konsekvensanalys i kronor anser Finansinspektionen att det är bättre att göra ett antagande om hur många företag som hamnar i varje kategori.

---

⁶ Inte alla värdepappersbolag träffas nödvändigtvis av föreskrifterna, utan detta beror på vilka typer av tillstånd de har. I denna konsekvensanalys har det antagits att alla värdepappersbolag omfattas av kraven på att upprätta en återhämtnings- eller koncernåterhämtningsplan.

⁷ Källa: Finansinspektionens företagsregister april 2016.

⁸ Finansinspektionen kan välja att ställa krav på upprättande av återhämtningsplaner även för dotterbolag som ingår i en koncernåterhämtningsplan i enlighet med den nya lydelsen av LBF 6 a kap. 2 § första stycket eller enligt LVM 8 a kap. 3 § första stycket.

3.2.2 *Generellt om konsekvenser för företagen*

Som angetts ovan ges det i krishanteringsdirektivet möjlighet att införa förenklade skyldigheter för vissa företag. Även om det finns en proportionalitetsbestämmelse som företagen ska tillämpa när de upprättar återhämtningsplaner så anser Finansinspektionen att reglerna innebär lägre kostnader för företagen sammantaget. Detta beror främst på att minimiförteckningarna över vad planerna måste innehålla för företag med förenklade skyldigheter är kortare än avsnitt A i bilagan som för närvarande gäller för alla företag. Dessutom synes företag med förenklade skyldigheter i framtiden undgå krav på att tillämpa det förslag till teknisk standard och de två riktlinjer som Eba har utfärdat om innehållet i återhämtningsplaner.

Återhämtningsplaner är kostsamma då de är tidskrävande att ta fram, och även på grund av inköp av it-system. Planerna kan dock ha stort värde för företagen, eftersom de förbereder dem för tider av stress och i värsta fall fallissemang. Även om planerna i praktiken inte används exakt som planerat, på grund av att krissituationen när den uppstår skiljer sig från scenarierna i planen, har planeringen ett stort värde i sig. Denna positiva effekt är svår att uppskatta eftersom den beror på hur mycket sannolikheten för fallissemang minskar av att planen upprättas.

I konsekvensanalysen kommer, utöver kostnaden för företagen att läsa in sig på de kompletterande bestämmelserna, även den löpande kostnadsbesparingen mellan att upprätta regler enligt de nuvarande och de regler som nu beslutas att tas upp. Kostnadsbesparingen för det första året analyseras inte eftersom företagen redan antas ha börjat upprätta sina återhämtningsplaner. Huruvida reglerna innebär konsekvenser beror således på hur långt företagen i dag har kommit i sitt arbete med att ta fram återhämtningsplaner enligt de nuvarande föreskrifterna. Denna bedömning anser Finansinspektionen är för osäker för att ta med i denna analys.

I fråga om Regelrådets synpunkt att behovet av särskilda informationsinsatser saknas från konsekvensanalysen, anser Finansinspektionen att det inte finns ett sådant behov. I och med att företagen meddelas beslut om de får förenklade skyldigheter kommer det att tydligt framgå vilka krav som kommer att gälla för respektive företag.

3.2.3 *Konsekvenser för företag i A-kategorin*

Företag som tillhör kategori A ska fortsätta att tillämpa samma regler som gäller i dag. Finansinspektionen beslutar enbart om några små redaktionella ändringar avseende de generella reglerna, vilket inte bedöms innebära några kostnader eller materiella lättnader. Därför bör det inte bli några konsekvenser för dessa företag. För vissa företag i kategori A kommer sista datum som planerna ska vara upprättade att vara 31 oktober 2016. Detta gäller dock endast för de företag som utsetts som systemviktiga i enlighet med O-SII-bedömningen och vars återhämtningsplaner Finansinspektionen redan granskar. Därför anser

Finansinspektionen att regeln avseende upprättandet inte innebär några större konsekvenser för de företagen.

3.2.4 Konsekvenser för företag i kategori B

Antalet företag i kategori B antas i denna analys vara 20. Det slutgiltiga antalet efter att Finansinspektionen har beslutat om förenklade skyldigheter kan komma att skilja sig från detta antagande.

Kraven på innehåll i återhämtningsplaner kommer att skilja sig åt mellan företagen från de med fullständiga skyldigheter genom att kraven i 11 § i föreskrifterna är något mindre omfattande än det som anges i avsnitt A i direktivet. Dessutom kommer det inte att finnas krav på företagen i kategori B att tillämpa de Eba-dokument som har utfärdats om innehåll i återhämtningsplaner.

Eftersom det fortfarande kommer att finnas en stor skillnad i omfattning på återhämtningsplaner inom kategori B kommer även innebörden av de förenklade skyldigheterna att skilja sig åt i hög utsträckning. Det är mycket svårt att i kronor uppskatta hur mycket billigare det blir per företag. Enligt konsekvensanalysen till nuvarande föreskrifter antogs en återhämtningsplan i genomsnitt för samtliga företag som omfattas av föreskrifterna ta 21–52 timmar att upprätta. Ett företag i kategori B kan anses vara ett företag som ligger högre upp i intervallet eftersom den stora majoriteten kommer att tillhöra kategori C. Därför antar Finansinspektionen att en återhämtningsplan enligt föreskrifterna tar cirka 100 timmar att upprätta. Finansinspektionen gör ett schablonantagande att för kategori B-företagen så kommer de kompletterande bestämmelserna i genomsnitt innebära att kostnaden för att upprätta en plan minskar med 30 procent. På så sätt bör de kompletterande bestämmelserna innebära en minskning av kostnaderna med cirka $20 \cdot 30 \cdot 1300 \text{ kr} = 780\,000$ kronor för B-företagen per år.

3.2.5 Konsekvenser företag i kategori C

Kategori C antas i denna analys bestå av den absoluta majoriteten av kreditinstitut och värdepappersbolag, vilket innebär att det rör sig om cirka 200 företag. Det är för de mindre företagen som de ekonomiska konsekvenserna borde bli störst.

Kostnadslättnaden för mindre företag är dock mycket svår att uppskatta i kronor. I ännu högre utsträckning än för kategori B bör spännvidden kunna skilja sig åt mellan företagen inom denna kategori eftersom det rör sig om många företag. Finansinspektionen uppskattar att enligt nuvarande föreskrifterna skulle det ta cirka 15 timmar per företag att upprätta en återhämtningsplan. För dessa företag antar Finansinspektionen i denna analys att bördan i genomsnitt bör sjunka med cirka 50 procent, vilket innebär en kostnadsminskning med $7,5 \cdot 200 \cdot 1300 = 1\,998\,750$ kronor.

3.2.6 Tidsåtgång och kostnader för företagen sammantaget

Kostnadsminskningarna för företagen till följd av förenklade skyldigheter beror huvudsakligen på ett minskat behov av utbildning av personal i reglerna om återhämtningsplaner och mindre löpande arbete med att upprätta planerna. Uppskattningen utgår från de detaljerade reglerna om förenklade skyldigheter. Dock antas i analysen att företagen fortfarande anpassar sina planer utifrån proportionalitetsbestämmelsen, vilket innebär att den bedömda kostnadsminskningen kanske inte blir så stor. Eftersom verksamheten skiljer sig åt i hög utsträckning mellan företagen är det svårt att beräkna kostnaden för ett genomsnittsföretag.

Givet antagandet att cirka 226 återhämtningsplaner med förenklade skyldigheter ska upprättas är den första kostnaden att utbilda företagets personal i de regler som nu beslutas. Oavsett utbildningsmetod utgör det en kostnad när personal avsätter tid för att läsa in sig på nya regler. Eftersom det redan finns krav på återhämtningsplaner handlar kraven till stor del om att läsa in sig på reglerna om de nya förenklade skyldigheterna. Dessa regler är dock mindre omfattande än de nu gällande reglerna. Om man antar att i genomsnitt fem personer per företag ska läsa in sig på reglerna om förenklade skyldigheter, att det tar i genomsnitt tar 1 timme per person och att kostnaden per timme är 1 300 kr blir den totala utbildningskostnaden för branschen 1 469 000 kr. Detta är dock en engångskostnad.

Kostnadsbesparingarna i sin tur blir för kategori B samt kategori C 780 000 respektive 1 998 750 kr, vilket netto innebär en kostnadsbesparing för branschen på 1 309 750 kr första året och sedan en kostnadsbesparing på 2 778 750 kr per år. Denna kostnadsuppskattning är naturligtvis föremål för stor osäkerhet men visar ändå de positiva ekonomiska konsekvenser reglerna får för branschen, samtidigt som det säkerställs att företagen upprättar återhämtningsplaner som kan minska risken för fallissemang i händelse av finansiella påfrestningar.

Kategoriseringen av företag kan också innebära konsekvenser för den avgift som Finansinspektionen kommer att ta ut från företagen för granskning av deras återhämtningsplaner. Eftersom förordningen inte är bestämd av regeringen ännu har denna konsekvens inte tagits upp i analysen.

Finansbolagens förening ifrågasätter om de kostnadsbesparingar som redogörs för i konsekvensanalysen verkligen kan anses som kostnadsbesparingar. Finansinspektionens bedömning enligt denna konsekvensanalys utreder effekterna av de föreskrifter som nu beslutas i relation till de nuvarande föreskrifterna, vilket då blir att betrakta som kostnadsbesparingar. I den mån man betraktar de förenklade skyldigheterna som en grundregel som de nuvarande reglerna avviker från kan det hävdas att det inte rör sig om en kostnadsbesparing.

3.3 Konsekvenser för samhället och konsumenterna

För samhället kommer reglerna sannolikt inte att medföra några större konsekvenser. Företagen kommer även fortsättningsvis att behöva upprätta återhämtningsplaner, vilket är viktigt för att de ska kunna hantera perioder av finansiella påfrestningar. Om reglerna innebär minskade kostnader för företagen kan dessa minskade kostnader leda till lägre kostnader för kunderna och det övriga samhället.

3.4 Konsekvenser för Finansinspektionen

För Finansinspektionen innebär reglerna en viss ökad resursåtgång eftersom Finansinspektionen ska göra en bedömning av vilka företag som hamnar i vilken kategori och därefter löpande bedöma om företag ska byta kategori. Dock borde reglerna innebära att de flesta företagen kommer att kunna upprätta mer begränsade återhämtningsplaner, vilket i sin tur borde minska tidsåtgången vid granskning av planerna.